



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobkyně: nezl. A. R.

zastoupena zákonnou zástupkyní M. R., bytem tamtéž
právně zastoupena Mgr. Ilonou Machandrovou, advokátkou
sídlem Nádražní 42/4, 737 01 Český Těšín

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2022, č. j. MPSV-2022/179783-923,
ve věci žádosti o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 7. 10. 2022, č. j. MPSV-2022/179783-923, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náklady řízení k rukám advokátky Mgr. Ilony Machandrové ve výši 2 600 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě, ze dne 29. 6. 2022, č. j. 448781/22/KA (dále též jen „správní orgán prvního stupně“ a „prvostupňové rozhodnutí“), na jehož základě byla zamítnuta žádost žalobkyně o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo pro nesplnění podmínek předpokládaných zákonem č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“).

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

2. Dne 12. 5. 2022 požádala žalobkyně o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo.
3. Zdravotní stav žalobkyně byl v řízení před správním orgánem prvního stupně posouzen dne 28. 4. 2021 lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Karviná se závěrem, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, avšak zdravotní postižení neodpovídá postižení dle přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Lékař u žalobkyně shledal rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně dětskou mozkovou obrnu, centrální levostrannou hemiparézu spastickou s prevalencí na levé horní končetině, axiální hypotonii, psychomotorický vývoj se zlepšením. Dle lékaře OSSZ jde o „postižení levostranných končetin spastickou obrnou více na levé horní končetině, která není těžká, nebyla zjištěna plegie či těžká paréza, nejde ani o těžkou či hlubokou mentální retardaci, není prokázán těžký autismus s poruchou chování ve smyslu hetero či autoagrese, nejde o postižení pravostranných končetin – tyto jsou funkční“.
4. Dne 29. 6. 2022 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, jímž byla žádost žalobkyně zamítnuta na podkladě v předchozím odstavci citovaných závěrů lékaře OSSZ.
5. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž lékařský posudek sporovala. Doložila lékařskou zprávu oddělení dětské neurologie Fakultní nemocnice Ostrava vypracovanou MUDr. K. dne 23. 6. 2022.
6. V odvolacím řízení byl zdravotní stav žalobkyně posouzen dne 21. 9. 2022 posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě (dále jen „PK MPSV“), ve složení předsedy komise a dalšího lékaře s odborností neurologie a tajemnice. PK MPSV Ostrava konstatovala, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je u žalobkyně zapříčiněn kvadruspastickou formou dětské mozkové obrny s prevalencí na dolních končetinách a levostranně. K námitkám žalobkyně posudková komise sdělila, že prostudovala zdravotní dokumentaci její praktické lékařky, včetně doložených odborných lékařských nálezů i lékařské nálezy dodané v průběhu odvolacího řízení. PK MPSV Ostrava došla k závěru, že nejde o osobu, která má ve smyslu § 9 zákona č. 329/2011 Sb., těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí či těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu anebo autistické poruchy s těžkým funkčním postižením, s opakovanými závažnými a objektivně prokázanými projevy autoagrese nebo heteroagrese přetrvávajícími i přes zavedenou léčbu. Nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí

předpokládanou v písm. a), b), d) až i), l) a m) bodu 1 části I. přílohy k citovanému zákonu, nejde ani o mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 5 části I. téže přílohy, nejde ani o poruchu autistického spektra uvedenou v písm. c) bodu 5 části I. Přílohy k uvedenému zákonu. Posudková komise uvedla, že nově doložený nález vyšetření žalobkyně v ambulanci oddělení dětské neurologie ze dne 23. 6. 2022 prokazuje správnost jejich posudkové závěru. U žalobkyně se nejedná o zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla.

7. Žalovaný na podkladě závěrů PK MPSV Ostrava rozhodl dne 7. 10. 2022 napadeným rozhodnutím. Zdůraznil, že zákon č. 329/2011 Sb. neumožňuje aplikovat princip srovnatelnosti zdravotního postižení. Posudky lékaře OSSZ a PK MPSV hodnotil jako objektivní zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně.

III. Obsah žaloby

8. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 12. 12. 2022 žalobkyně předně namítá, že se u ní jedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří funkčních celků pohybového ústrojí (trup, pánev, končetiny). Žalobkyně není samostatně mobilní, je odkázána na pohyb na vozíku, a to jen s dopomocí druhé osoby. Výše uvedené tvrzení doslovně vychází ze závěrů ambulantních zpráv dětské neurologie Fakultní nemocnice Ostrava. Rozhodnutí žalovaného považuje za nepřezkoumatelné, neboť se v jeho odůvodnění správní orgán dostatečně nevypořádal se skutečnostmi, které jej vedly k zamítnutí žádosti žalobkyně.
9. Žalobkyně má za to, že PK MPSV, potažmo žalovaný, nevysvětlili rozpory mezi závěry posudkového lékaře OSSZ a lékařskou dokumentací žalobkyně, byť měli k dispozici aktuální ambulantní zprávu dětské neurologie ze dne 23. 6. 2022 MUDr. K. Ze zprávy jednoznačně vyplývá, že žalobkyně trpí kvadruspastickou formou DMO s prevalencí na dolních končetinách a levostranně, přičemž se jedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí (trup, pánev, končetiny). S tímto závěrem koresponduje i zpráva dětské neurologie ze dne 21. 10. 2021 MUDr. Š. a propouštěcí zpráva Sanatoria Klimkovice (za období od 9. 9. 2022 do 5. 10. 2022). Je tak zjevné, že se nejedná o ojedinělý subjektivní názor, ale objektivní zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně více lékaři.
10. Žalobkyně nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spatřuje též v tom, že ani posudkový lékař OSSZ, ani PK MPSV neshledali za potřebné zhlédnout žalobkyni za účelem vypracování posudku, čímž rezignovali na požadavek úplnosti a přesvědčivosti zvláště v případě, kdy byl závěr posudkového lékaře OSSZ ve zjevném rozporu s dostupnými lékařskými zprávami. Ve věci došlo k nesprávnému právnímu zhodnocení jak zdravotního stavu žalobkyně, tak souvisejícího nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku.
11. Žalobkyně odkazuje i na § 4 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. Podle uvedeného ustanovení je v případě, kdy je oprávněnou osobou dítě, orgán příslušný k rozhodování o dávkách povinen při rozhodování o nároku na dávku a její výši vždy sledovat dosažení nejlepšího zájmu dítěte. Příspěvek na zdravotní pomůcku – motorové vozidlo – je v daném případě v

tom nejlepším zájmu dítěte, které není schopno se pohybovat bez dopomoci dospělé osoby a invalidního vozíku.

12. Žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný po podrobné rekapitulaci dosavadního řízení sdělil, že nemá pochybnosti o odborném posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Dle žalovaného v souzené věci posudek PK MPSV dostatečně objektivizoval zdravotní stav žalobkyně a prokázal, že jí dle posudkových kritérií nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku nevznikl.
14. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).
16. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s. ř. s.).
17. Žaloba je důvodná.
18. Krajský soud nejprve shrnuje relevantní právní úpravu dopadající na souzenou věc.
19. Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku stanoví § 9 zákona č. 329/2011 Sb.
20. Podle § 9 odst. 1 citovaného zákona nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku má osoba se zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze tohoto zákona, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.
21. Podle § 9 odst. 4 téhož zákona, zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.
22. Podle § 9 odst. 2 téhož zákona, nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla (...) má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.
23. Z výše citovaných zákonných ustanovení vyplývá, že nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku pořízení motorového vozidla má jen taková osoba, která trpí zdravotním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedeným v příloze k tomuto zákonu a u níž přiznání příspěvku nevylučuje zdravotní stav charakterizovaný v téže příloze.

24. Dle části I. bodu 5 písm. a) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., se za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na pořízení motorového vozidla považují zdravotní postižení a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i), l) a m); b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace; c) autistické poruchy s těžkým funkčním postižením, s opakovanými závažnými a objektivně prokázanými projevy autoagrese nebo heteroagrese přetrvávajícími i přes zavedenou léčbu.
25. Z výše uvedeného plyne, že přiznání žádané kompenzační pomůcky v posuzovaném případě odůvodňují následující zdravotní postižení:
- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše;
 - b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
 - d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
 - e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
 - f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
 - g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina;
 - h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
 - i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,
 - l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování,
 - m) anatomické ztráty horních končetin na úrovni obou zápěstí a výše nebo vrozené či získané vady obou horních končetin s úplnou ztrátou základní funkce obou rukou (úchopu a přidržování) závažně narušující posturální funkce těla.
26. Krajský soud předně v obecné rovině konstatuje, že ve věcech poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, které jsou podmíněny zdravotním stavem účastníka řízení, je rozsah soudního přezkumu vymezen povahou věci. Posouzení povahy zdravotního postižení z hlediska splnění podmínek nároku na dávku podle zákona č. 329/2011 Sb., je věcí odborně-medicínskou, k níž správní orgán ani soud nemají potřebné odborné znalosti, a proto se vždy obrací k osobám, které jimi disponují, aby se k těmto otázkám vyjádřily. Pro potřeby správního řízení v prvním stupni tuto úlohu plní okresní správa sociálního zabezpečení a v rámci odvolacího řízení posuzuje zdravotní stav občanů žalovaných, který za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise, jak vyplývá z § 4 odst. 2 a § 8 odst. 1 písm. e) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.
27. Posudky PK MPSV pak soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad uvedených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádné pochyby, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými

by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2014, č. j. 3 Ads 55/2013-29).

28. V nyní posuzované věci žalobkyně zdůrazňuje rozpor mezi závěry posudkového lékaře, resp. posudkové komise, a závěry odborných lékařů. Tvrdí, že trpí centrální kvadruparézou s levostrannou prevalencí, tedy kvadruspastickou formou dětské mozkové obrny. Žalobkyně motoricky stagnuje, nechodí, samostatně nestojí, postaví se jen ve vertikalizačním stojanu s ortézami. Jedná se u ní o těžkou vadu pohybového aparátu, tedy těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří funkčních celků pohybového ústrojí (trup, pánev, končetiny).
29. Žalobkyně své výhrady k posouzení svého zdravotního stavu opírá zejména o:
- lékařskou zprávu MUDr. Z. K., neuroložky, ze dne 23. 6. 2022, konstatující, že žalobkyně trpí kvadruspastickou formou DMO s prevalencí na dolních končetinách a levostranně. Jedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí (trup, pánev, končetiny);
 - lékařskou zprávu MUDr. E. Š. ze dne 21. 10. 2021, oddělení dětské neurologie, která uvádí centrální kvadruparézu s levostrannou prevalencí, těžká vada pohybového systému, postižení všech končetin, pravděpodobně nemožnost samostatné chůze v budoucnu, těžká funkční porucha pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí (trup, pánev, končetiny);
 - propouštěcí zprávu Sanatoria Klimkovice za období 9. 9. 2022 – 5. 10. 2022 ze dne 17. 10. 2022, diagnostikující v závěru centrální kvadruparézu prevalencí na dkk s akcentací vlevo (těžká funkční porucha pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí – trup, pánev, končetiny);
 - propouštěcí zprávu Sanatoria Klimkovice za období 7. 3. 2022 – 3. 4. 2022 ze dne 31. 3. 2022, zmiňující též centrální kvadruparézu s levostrannou prevalencí;
30. Za situace, kdy žalobkyně vznáší výhrady podložené lékařskými zprávami, přičemž tyto námítky nemíří mimo zákonná kritéria, bylo povinností žalovaného je řádně vypořádat, a to především za pomoci posudkové komise, která je k tomuto účelu zřízena.
31. Posudek posudkové komise ze dne 21. 9. 2022 je poměrně stručný. Po rekapitulaci podkladů a diagnostickém souhrnu PK MPSV Ostrava akcentuje závěry nálezů praktické lékařky ze dne 27. 1. 2022, lékařské zprávy ze dne 23. 6. 2022 a propouštěcí zprávy Sanatoria Klimkovice za období 7. 3. 2022 – 3. 4. 2022 (zde je zapotřebí dodat, že posudková komise nemohla disponovat propouštěcí zprávu Sanatoria Klimkovice za období 9. 9. 2022 – 5. 10. 2022, vyhotovenou k 17. 10. 2022, tedy k datu po vydání uvedeného posudku). K odvolání doloženou lékařskou zprávu ze dne 23. 6. 2022 posudková komise ovšem hodnotila toliko tak, že zpráva prokazuje správnost jejich posudkového závěru. Na námítky žalobkyně (např. že se u ní jedná o těžkou vadu pohybového systému, že se na nohy samostatně nepostaví, ani nechodí a potřebuje celodenní péči) bohužel již nijak blíže nereagovala. PK

MPSV v podstatě jen kategoricky uzavřela, že se u žalobkyně nejedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí.

32. Z lékařské zprávy MUDr. E. Š. ze dne 21. 10. 2021, z lékařské zprávy MUDr. Z. K. ze dne 23. 6. 2022, jakož i z propouštěcí zprávy Sanatoria Klimkovice za období 9. 9. 2022 – 5. 10. 2022 ze dne 17. 10. 2022 (jak již bylo řečeno výše, danou zprávou posudková komise nedisponovala, nicméně v ní figuruje identická diagnóza jako v propouštěcí zprávě Sanatoria Klimkovice ze dne 31. 3. 2022, jíž posudková komise prostudovala) se nicméně podává, že u žalobkyně se jedná o těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí - trup, pánev, končetiny, což by odpovídalo zdravotnímu postižení uvedenému v části I. bodě 1. písm. g) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. K citovaným závěrům lékařských zpráv se posudek posudkové komise nikterak nevymezuje a je z něj pramálo seznatelné, z jakých důvodů PK MPSV Ostrava došla k závěru, že se u žalobkyně nejedná o těžkou vadu nosného či pohybového ústrojí.
33. Takovéto (ne)vypořádání námitek žalobkyně, závěrů lékařských zpráv a zhodnocení jejího zdravotního stavu z pohledu kritérií předpokládaných přílohou k zákonu č. 329/2011 Sb. má krajský soud za jednoznačně nedostatečné. V rámci posudkového hodnocení posudková komise pouze bez jakéhokoliv odůvodnění konstatuje, že žalobkyně nenaplnňuje zákonná kritéria, aniž by zjištěnou diagnózu s těmito kritérii porovnála, a aniž by jakkoliv reagovala na námítky žalobkyně, zejména co do vysvětlení toho, proč u žalobkyně nejsou naplněna kritéria zdravotních postižení uvedených v části I., v bodě 1 písm. a), b), d) až i), l) a m), přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., zejména pak kritéria bodu g).
34. Pakliže měla PK MPSV Ostrava dojem, že jsou některé nálezy nejednoznačné či dokonce rozporné, případně pakliže bylo zapotřebí doplnit či objektivizovat některé skutečnosti, nic komisi nebránilo dané skutečnosti došetřit, příp. zajistit si přítomnost žalobkyně u jednání posudkové komise.
35. Soudu je samozřejmě známo, že úkolem posudkové komise není provádět primární klinická vyšetření, avšak v případě, že tyto považuje za nedostatečné či má za to, že je potřeba určité skutečnosti doplnit, pak se jeví přítomnost posuzované a její osobní vyšetření jako klíčové (srovnej například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012-19, nebo též ze dne 5. 2. 2016, č. j. 2 Ads 209/2015-76). Osobní vyšetření má totiž zvláštní význam, existují-li rozpory mezi posudkovým hodnocením a podkladovými materiály (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2017, č. j. 10 Ads 337/2016-33). Krajský soud připomíná, že by osobní vyšetření mělo být pravidlem v případech, kdy existují určité nedostatky v posouzení zdravotního stavu (...). Osobní vyšetření posuzované osoby by bylo způsobilé tyto pochybnosti vyvrátit (viz rozsudek ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014-25).
36. S ohledem na chybějící vypořádání námitek žalobkyně a nepřihlídnutí ke konkrétním závěrům odborných lékařů, resp. jejich nevypořádání, nepovažuje krajský soud posudek PK MPSV Ostrava ze dne 21. 9. 2022 za úplný a přesvědčivý.
37. K odvolacím námitkám žalobkyně se nikterak konkrétně nevyjádřil ani žalovaný. Poté, co citoval závěry posudku PK MPSV Ostrava, jej bez dalšího označil za „objektivní zhodnocení

zdravotního stavu posuzované osoby“. Žalovaný ovšem již blíže nereagoval na žalobkyní předloženou lékařskou zprávu a neprovedl její konfrontaci s posudkem PK MPSV.

38. Byť samotný správní orgán nedisponuje takovou erudicí v oblasti lékařství, aby byl schopen samostatně přezkoumávat věcnou správnost posudkových závěrů, neznamená to, že by měl přijímat posudkové závěry zcela nekriticky, neboť jeho povinností je zejména zhodnotit tyto závěry z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č. j. 1 Ads 12/2018-32). Toto zhodnocení však žalovaný v souzené věci neprovedl, v podstatě úplnost a přesvědčivost posudku pouze bez dalšího konstatoval.
39. Soud uzavírá, že posudek PK MPSV Ostrava v posuzovaném případě neposkytuje přesvědčivé vyhodnocení zdravotního stavu nezletilé žalobkyně, a proto nemohl být bez dalšího vzat za klíčový důkaz pro posouzení žádosti žalobkyně o poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku. Uvedené platí o to více i ve světle, i žalobkyní vznášeného a v napadeném rozhodnutí zcela opomenutého, pravidla sledovat dosažení nejlepšího zájmu dítěte, jak předpokládá § 4 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb.
40. Žalovaný si měl za popsané situace vyžádat doplňující posudek téže komise či srovnávací posudek jiné PK MPSV a uložit jí, aby se vyjádřila k tvrzeným rozporům mezi posudkovým hodnocením a nálezy lékařských zpráv, jež žalobkyně předložila a jež měla posudková komise k dispozici, a dále k tomu, proč konkrétně nepovažuje posudková komise postižení žalobkyně za zdravotní postižení předpokládaná pro přiznání žádané kompenzační pomůcky (zejména z pohledu zdravotního postižení dle písm. g) bodu 1, části I. přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb.) a z jakého důvodu, to vše za situace, kdy výše označené lékařské zprávy hovoří o těžké funkční poruše pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí - trup, pánev, končetiny. Úkolem posudkové komise je totiž mimo jiné vyjádřit závěry posudkového hodnocení způsobem, který bude srozumitelný a přesvědčivý pro správní orgány a pro soud (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ads 12/2018-32 nebo ze dne 23. 3. 2017, č. j. 2 Ads 17/2017-15). Ve věci nechť je dále zváženo osobní vyšetření nezletilé žalované posudkovou komisí.
41. Za situace, kdy hodnocení posudkové komise není v souzené věci dostatečně úplné a přesvědčivé, nemá závěr žalovaného o tom, že u žalobkyně nebyla shledána těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí či jiná vada předvídaná § 9 zákona č. 329/2011 Sb. oporu ve spise, a rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

VI. Závěr a náklady řízení

42. Krajský soud na základě všech výše zmíněných důvodů napadené rozhodnutí žalovaného ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil a současně dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém tento bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku podle § 78 odst. 5 s. ř. s.
43. Žalovaný, nechť v dalším řízení odstraní vady řízení spočívající v neúplnosti, tudíž i nepřesvědčivosti, posudku PK MPSV Ostrava dne 21. 9. 2022.

44. O náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a žalovaným. V řízení byla plně procesně úspěšná žalobkyně, již v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný je zavázán k náhradě nákladů řízení žalobkyni podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), ve výši 2 000 Kč za 2 úkony právní služby á 1 000 Kč (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, 1 x písemné podání ve věci samé - žaloba) podle § 9 odst. 2 advokátního tarifu; a dále ve výši 600 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů za 2 úkony právní služby á 300 Kč ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celková náhrada nákladů řízení představuje tedy částku 2 600 Kč. Všechny tyto náklady žalobkyni podle obsahu spisu prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jejích práv. Soud žalovaného k jejich zaplacení zavázal k rukám zástupkyně žalobkyně podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř., neboť tato lhůta je přiměřená možnostem žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 18. července 2023

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně